

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.398/2013/9. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Kovács Tibor ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (Cg..., felperes címe, felszámolója a ... Zártkörűen Működő Részvénytársaság (Cg..., felszámoló címe, felszámolóbiztos: Pekk Antal) felperesnek - a ... Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Kenyeres László ügyvéd) által képviselt alperes neve (Cg..., alperes címe) alperes ellen szerződés teljesítése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2013. július 12. napján kelt 13.G..../2011/98. számú ítélete ellen a felperes részéről 99. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2013. december 10. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékhatalóság külön felhívására - 2 500 000 (Kettőmillió-ötszázezer) Ft állam által előlegezett fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 (tizenöt) napon belül 6 350 000 (Hatmillió-háromszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs fellebbezésnek.

Indokolás:

A peres felek 2005. május 31. napján hosszútávú gőzszolgáltatási szerződést (...) kötöttek egymással 2005. június 1. napjától 2014. december 31. napjáig terjedő időszakra.

A szerződés alapján a felperes - többek között - vállalta, hogy üzemszerűen ipari gőzt szolgáltat alperes részére az évenként megkötendő éves operatív szerződésekben (...) rögzített mennyiségi feltételek szerint, a 1.1.c. pontjában meghatározott minőségi követelményeknek megfelelően.

A felperes 2009. április 1. napján 00 órakor a gőzt leállította, az alperes szóbeli és írásbeli jelzése ellenére a gőzszolgáltatást nem állította helyre, hanem 2009. május 6. napján számlát állított ki az alperes felé, összesen 1 167 271 513 Ft összegben (a 2006. és a 2008. évi kötbér, a 2008. évi megtéríteni elmulasztott szén-dioxid többletkvóta ellenértéke, 2009. februári és márciusi kapacitásdíj jogcímén).

Mivel az alperes a számlát felperesi felszólításra sem teljesítette, a felperes 2009. június 22. napján írásban felmondta a felek közötti ...-t. A felmondás alapjaként a fenti követelések kiegyenlítésének elmulasztását, az alperes 90 napon túli lejárt tartozását, a minimális átvételre vonatkozó szerződéses rendelkezések megsértését, és azt jelölte meg, hogy az alperes 2009 áprilisától nem igényelt gőzt.

A felperes többször pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 586 781 971 Ft, ezen összeg után 2009. május 21. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti kamata és perköltség megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a felek között 2008. évre nem jött létre ..., a 2007. július 30. napján módosított ... 5.1.c. pontja szerinti éves mennyiségi kötbér alapjának megállapítása során a ... 4/2. számú mellékletében a 2008. évre megadott éves mennyiségből kell kiindulni, így alperes e mennyiség 80 %-a és az általa ténylegesen igénybevett gőz különbözete után 50 %-os mértékű kötbért köteles fizetni.

Felperes kérte, a bíróság arra is kötelezze az alperest, hogy fizessen meg 171 192 000 Ft-ot és késedelmi kamatait a 2009 januárjában módosított ... alapján, a 2009. februári és március havi kapacitásdíjként.

Alperes a keresetek elutasítását kérte.

Viszontkeresetében a ... 9. pontja alapján a gőzszolgáltatásra tekintettel megkapott, de ahhoz fel nem használt szén-dioxid kvótákra alapítottan elsődleges, másodlagos, harmadlagos és negyedleges viszontkeresetet is előterjesztett.

Felperes a viszontkeresetek elutasítását kérte, vitatva azok jogalapját és összecszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és az alperes harmadlagos - a Ptk. 318. § (1) bekezdésére alapított - viszontkeresete alapján kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperes részére 6 475 333,34 Eurót, valamint ezen összegből 996 307,36 Euró után 2009. április 27., 2 051 752,26 Euró után 2010. március 4., 2 355 945,58 Euró után 2011. február 28., 1 071 378,14 Euró után 2012. május 2. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes, és az Európai Központi Bank által Euró pénznemben megállapított jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot.

Kötelezte felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 34 901 636 Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a felperes által benyújtott - az ítélet részbeni megváltoztatására, az alperes kereset szerinti marasztalására, és az alperesi viszontkereset teljes elutasítására, az alperes perköltségben való marasztalására irányuló - felperesi fellebbezés alaptalan.

A felperes fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a levont jogi következtetései azonban tévesek. A 2009. február és március havi kapacitásdíjak megfizetése iránti kereseti kérelmével összefüggésben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben a felek között ráutaló magatartással a ... módosítása létrejött.

Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes tényállást állapított meg (ítélet indokolása 9. oldal utolsó bekezdése és 10. oldala), és részletes indokát adta ebben a tekintetben is a tényállás megállapításának, valamint az abból levont jogkövetkeztetésének (elsőfokú bíróság ítélete indokolása 20. oldal második pontjától, 23. oldal utolsó előtti bekezdéséig).

A felperes fellebbezési érvelését ebben a körben kizárólag arra alapította, hogy az alperes a 2009. január havi kapacitásdíj tekintetében kiállított számlát befogadta (és egyébként a számlát teljesítette is). Ezzel szemben az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy e nem vitatott tény mellett milyen egyéb tényeket, bizonyítékokat kellett értékelnie, melyekre alapítottan a felperes által állított szerződésmódosítás nem fogadható el. Az elsőfokú bíróság helyes álláspontját a felperes értékelhető érveléssel nem vitatta, és nem döntötte meg.

A felperes a szolgáltatás megszüntetésével kapcsolatban is kizárólag azzal érvelt, hogy az alperes a felperes által kibocsátott 2009. februári és márciusi kapacitásdíjak megfizetésére irányuló számlákat nem fizette meg. Tekintettel arra, hogy a ... módosítása nem állapítható meg, a számlák nem teljesítése alperesi szerződésszegésként nem értékelhető.

A felperes a fellebbezésében a viszontkereseti marasztalás tekintetében az elsőfokú eljárás során előterjesztett ellenkérelmében foglaltakra hivatkozott, arra, hogy a ... 9. pontja lehetetlen szolgáltatásra irányult, illetve a Ptk. 4. § (4) bekezdése szerint saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában az alperes viszontkeresetével szemben a felperes által előterjesztett ellenkérelmet részletesen értékelte. A lehetetlen szolgáltatásra irányuló ellenkérelmet a gőzszolgáltatási szerződés megkötésekor hatályban volt, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény 3. § c.) pontja és a 11. §-a alapján helytállóan vetette el (elsőfokú ítélet indokolása 24. oldal utolsó előtti bekezdése - 25. oldal 3. bekezdése).

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 4. § (4) bekezdésére alapított ellenkérelem tekintetében is részletes indokát adta annak, hogy a felperes védekezését miért nem fogadta el (ítélet indokolása 26. oldal 6-8. bekezdése).

Az ítéletábra annak megismétlése nélkül kizárólag utal - az alperesi fellebbezési ellenkérelemben előadottakkal egyezően - arra, hogy a felek közötti ... alkalmazandó rendelkezése nem szankciós jellegű, a szerződés megszűnésének objektív jogkövetkezménye.

Alapítván a felperes perköltségösszegezését sérelmező fellebbezési érvelése is.

A peres eljárás a felperes által 2009. július 29. napján benyújtott keresetlevéllel indult, az elsőfokú bíróság ítéletét 2013. július 12. napján hozta meg. Az elsőfokú bíróság - helytállóan - elsődlegesen a pertárgy értékéből kiindulva határozta meg a felek perköltségét. Figyelemmel volt azonban a jogi képviselő tárgyaláson történő biztosítására, és az írásbeli előkészítés során kifejtett ügyvédi tevékenységre is (elsőfokú bíróság ítélete indokolása 33. oldal 2. bekezdése).

Az elsőfokú bíróság a kiemelkedően nagy pertárgyértékű ügyben a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) Pfv.X.22.405/1995. számú eseti döntésében (BH 1996.321.) elvi éllel kifejtettek figyelembevételével is az ügyvédi munkadíj mértékét nem eltúlzott összegben határozta meg.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) bekezdésének I. fordulata szerint indokai alapján helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét indokai alapján hagyta helyben a történeti tényállásban csak utalt a jogvita alapjaira; a felek keresetét, viszontkeresetét, ellenkérelmét, az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részét ismertette; és kiemelte az elsőfokú bíróságnak a felperesi érvelésre adott helyes indokait.

Figyelemmel arra, a felperes 2011. november 7-i kezdő időponttal felszámolás alatt áll, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés i.) pontja alapján a fellebbezési eljárási illetéket az állam előlegezte.

A pervesztes felperes köteles megtéríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az állam által előlegezett fellebbezési eljárási illetéket, és a pernyertes alperesnek a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségét.

Az ítéletábra az alperes másodfokú perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c.) pontja, (5)-(6) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján az alperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíjában állapította meg, figyelembe véve a pertárgyértéket, azonban elsődlegesnek tekintve az alperesi jogi képviselő által kifejtett ügyvédi tevékenységet (5 oldalas írásbeli fellebbezési ellenkérelem benyújtása, az alperes képviseletének biztosítása a másodfokú bíróság által tartott tárgyaláson).

Erre tekintettel az ítéletábra 5 000 000 Ft és általános forgalmi adó összegében megállapított 6 350 000 Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte a felperest.

Debrecen, 2013. december hó 10. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Görög Attila sk előadó bíró, Cógoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelűl:

Kiadó